

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-11-2020
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPRHH
Sagsnr.: 2012975
Dok. nr.: 1457993

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 15. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 1765 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 1765:

”Vil ministeren kommentere debatindlæg af Simon Toftgaard Jespersen, formand for Muskelsvindfonden, i Altinget 10/9-20: ”Muskelsvindfonden inden samråd: Heunicke må forsvare lægers ret til at vælge gavnlige medicin?”

Svar:

Ministeriet har til brug for min besvarelse skal indhentet bidrag fra Danske Regioner, der oplyser følgende:

”Det kan oplyses, at regionerne for at leve op til Folketingets syvende princip i fællesskab har udarbejdet en fælles vejledning om anvendelse af lægemidler, der ikke er anbefalet af Medicinrådet. Vejledningen kan hentes på Danske Regioners hjemmeside, jf.: <https://www.regioner.dk/media/10311/anvendelse-af-ikke-anbefalede-laegemidler.pdf>.

Det følger af vejledningen, at i de tilfælde, hvor den behandlende læge efter at have foretaget en samlet vurdering af en patient vurderer, at der er særlige forhold, som gør, at man bør overveje at tilbyde patienten lægemidlet, så skal vurderingen altid forelægges for den ledende overlæge og på en lægekoneference, hvor flere speciallæger vurderer fordele og ulemper ved behandlingen for den konkrete patient. Før beslutningen effektueres, bør sagen forelægges for et fagligt forum fx den regionale lægemiddelkomité, som hurtigst muligt og inden for 14 dage vurderer, om man kan anbefale ibrugtagning. Det er herefter op til den behandlingsansvarlige læge at træffe endelig beslutning om behandling.

Det følger af autorisationslovens § 17, at lægen under udøvelsen af sin lægegerning er forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder også ved økonomisk ordination af lægemidler. Heri ligger bl.a., at lægen skal tage hensyn til de omkostninger, som er forbundet med ordinationen af forskellige lægemidler.

Det indebærer, at behandling med eksempelvis spinraza efter en konkret vurdering kan anvendes i særlige tilfælde til patienter, uanset lægemidlet ikke er anbefalet af Medicinrådet som standardbehandling. Det er imidlertid ikke det samme som, at en læge kan anvende lægemidlet blot fordi, at vedkommende læge mener, at et lægemiddel – i dette tilfælde spinraza – burde være standardbehandling til patienter med muskelsvindsygdomme spinal muskelatrofi (SMA). Hvis patienter sættes i behandling med den begrundelse, så bliver medicinen gjort til standardbehandling udenom Medicinrådet, og etableringen af Medicinrådet vil ikke have nogen effekt.”

Jeg kan henholde mig til Danske Regioners oplysninger.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Rasmus Syberg Hazelton